

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de çocukların yoksulluktan şiddete, istismardan geleceksizliğe kadar karşı karşıya oldukları çok boyutlu sorunların belirlenmesi ve gerekli önlemlerin alınması amacıyla Anayasa’nın 98. ve TBMM İçtüzüğü’nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederim.

Cengiz ÇİÇEK
İstanbul Milletvekili

GEREKÇE

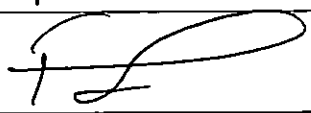
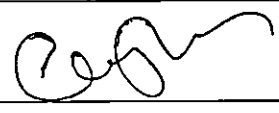
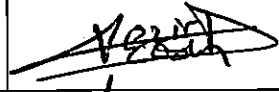
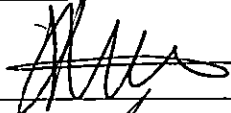
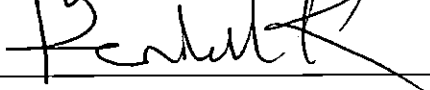
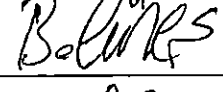
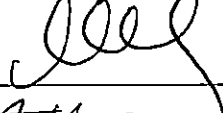
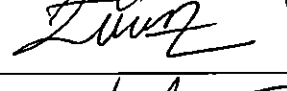
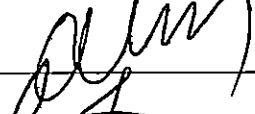
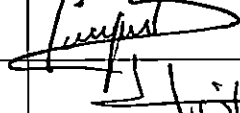
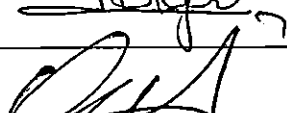
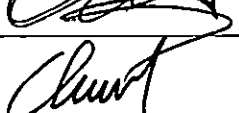
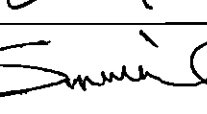
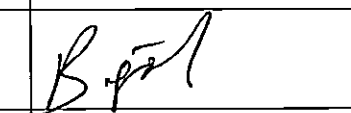
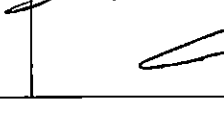
20 Kasım 1989 tarihinde Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilen Çocuk Hakları Sözleşmesi’nin ardından her yıl 20 Kasım tarihi, Dünya Çocuk Hakları Günü olarak kabul edilmektedir. Türkiye’de çocuklar ulus devletin hizmetkarı olarak kodlanarak cumhuriyetin kuruluşundan bu yana belli bir siyasal çerçevede değerlendirilmiştir. Çocukların korunması ve desteklenmesi için gerekli politikalar yerine devlet ulusunun tesisi ve devlete biat eden nesiller yetiştirme amacı güdülmüştür. Türkiye’de çocukların karşı karşıya bulunduğu sorunlar giderek artmaktadır.

Çocukların yaşadıkları temel problemlerin başında çocuk işçiliği gelmektedir. Türkiye’de de resmi olmayan verilere göre 2 milyonun üzerinde çocuk işçi bulunmaktadır. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın faaliyet raporunda, 2021 yılına göre 2022 yılında 15-17 yaş arasında çalışan çocuk sayısının 101 bin artışla 620 bine ulaştığı kaydedildi. Buna göre çalışan çocuk sayısı yıllık yaklaşık yüzde 20 arttı. İşverenler için ucuz ve kayıt dışı işgücü olarak görülen ve oldukça ağır ve tehlikeli şartlarda çalıştırılan çocuklar okula gidememekte, akranlarının yaptığı etkinliklerin hiçbirini yapamamakta ve birçok haktan mahrum bırakılmaktadırlar. Geçtiğimiz günlerde TÜİK’in paylaştığı verilere göre; çocuklardan, yaş grubu 15-17 olanların işgücüne katılma oranı yüzde 18,7’dir.

Özellikle çıraklık ve stajyerlik uygulamalarıyla çocuk işçiliğinin önü açılmış, 4+4+4 olarak tanımlanan eğitim sistemi sebebiyle çocuk işçiliği yaşı oldukça düşmüştür. Stajyer ve çırak olan çocukların dışında sayısı belirsiz birçok çocuk mevsimlik tarım işçisi olarak çalışmakta, kâğıt toplayıcılığı ve seyyar satıcılık yapmakta, veya dilendiricilik yaptırılmaktadır.

Çocuk işçiliğinin oldukça artmış olması elbette Türkiye’de mültecilerin yaşama koşullarından, metropollere göç etmek zorunda kalan Kürt ailelerin maddi problemlerinden, derinleşen ekonomik krizden ve uygulanan ayrımcı politikaların etkilerinden azade değildir. Ekonomik kriz ve salgınla birlikte gelir dağılımındaki adaletsizlik hat safhaya ulaşmıştır. Bu sonuçlardan en çok etkilenenler de çocuklar olmuştur. Çocukların yaşam hakları başta olmak üzere en temel hakları gasp edilmekte, sömürüye daha açık hale getirilmektedir. İSİG verilerine göre AKP’li yıllarda en az 900 çocuk işçinin iş cinayetlerinde hayatını kaybetmiş olması çocuk düşmanı politikaların en yalın göstergesidir.

Her iki çocuktan birinin yoksulluk içerisinde yaşadığı Türkiye’de, Meclis’in çocukların sorunlarına ivedilikle çözüm bulması gerekmektedir. Bu nedenle Türkiye’de çocukların yoksulluktan şiddete ve istismardan geleceksizliğe kadar karşı karşıya oldukları çok boyutlu sorunların belirlenmesi ve gerekli önlemlerin alınması amacıyla Meclis araştırması açılmasını talep ediyoruz.

1	SEZÂİ TEMELLİ	MUŞ	
2	FERİT ŞENYAŞAR	ŞANLIURFA	
3	CEYLAN AKÇA CUPOLO	DİYARBAKIR	
4	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
5	KEZİBAN KONUKÇU KOK	İSTANBUL	
6	NEJLA DEMİR	AĞRI	
7	PERİHAN KOCA	MERSİN	
8	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
9	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
10	ZEYNEP ODUNCU	BATMAN	
11	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	
12	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	
13	OSMAN CENGİZ ÇANDAR	DİYARBAKIR	
14	SÜMEYYE BOZ	MUŞ	
15	ÖMER FARUK HÜLAKÜ	BİNGÖL	
16	ONUR DÜŞÜNMEZ	HAKKARİ	
17	GEORGE ASLAN	MARDİN	
18	SEMRA ÇAĞLAR GÖKALP	BİTLİS	
19	BURCUGÜL ÇUBUK	İZMİR	
20	CELAL FIRAT	İSTANBUL	